

ಸೂಕ್ತಿಪ್ರಭ

ಬಾವಿ ತೋಡುವವರು (ತಮಗಿಷ್ಟ ಬಂದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ) ನೀರು ತರುವರು, ಬಿಲ್ಲುಗಾರನು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸುವನು, ಬಡಗಿಯು ಮರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ರೂಪ ನೀಡುವನು. ಆದರೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನೇ ಸರಿ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. —ಧಮ್ಮಪದ

ಒಂದೊಂದೇ ಹನಿಯಿಂದ ಹೇಗೆ ನೀರಿನ ಕೊಡವು ತುಂಬುವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮೂರ್ಖನು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ದುಷ್ಟತ್ವಗಳಿಂದ ದುಷ್ಟನಾಗುವನು. ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಯಾಗುವನು. —ಧಮ್ಮಪದ

ದಾನವೇ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಮಾರ್ಗ, ಸತ್ಯವು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ, ಶೀಲವೇ ಸುಖಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ, ಎಲ್ಲ ಲಾಭಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಆರೋಗ್ಯಲಾಭವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವು. ಸುಖಗಳೆಲ್ಲ ತುಷ್ಟಿಯೇ ಉತ್ತಮವು. —ಮಹಾಭಾರತ

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಜನರು ವಿಘ್ನಭಯದಿಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಮಧ್ಯಮ ರಾದರೂ ವಿಘ್ನಗಳು ಬಂದ ತಕ್ಷಣವೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ವಿಘ್ನಗಳು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಅಪ್ಪಳಿಸಿದರೂ ಉತ್ತಮರು ಕೈಗೊಂಡ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಕೈಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. —ನೀತಿಶತಕ

ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲ ಇತರರನ್ನು ಒದೆಯುತ್ತ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಜೀವನ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳದೆಯೇ ಕಳೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

—ಗೋರ್ದಾನ್ ಗ್ರೇ (Gordon Gray)

ಯಾವ ಶ್ರೇಷ್ಠವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ದೂರುವುದಿಲ್ಲ. —ಎಮರ್ಸನ್

ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತ ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವ. ಆದರೆ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕೆಂದೇ ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ದೇವತಾಸ್ವಭಾವ.

—ಅಲ್ಫ್ರೆಡೋ ಡ ಲ್ಯಾನಾಟೈನ್

ಮೆಗುವು ತಾನೇನನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ನೀಡಲಾರದು.

—ಪಿ.ಡಿ. ಜೇಮ್ಸ್

ನಾವೇನಾಗಿರುವೆವೋ ಅದು ಭಗವಂತನ ಕೊಡುಗೆ. ನಾವೇನಾಗುವೆವೋ ಅದು ಭಗವಂತನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕೊಡುಗೆ. —ಅನಾಮಿಕ.

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಯಾಮುನಾಚಾರ್ಯಕೃತ “ಸ್ತೋತ್ರರತ್ನ” ದಿಂದ

ನ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೋಽಸ್ಮಿ ನ ಚಾತ್ಮವೇದೀ

ನ ಭಕ್ತಿಮಾಂಸ್ತ್ವಚ್ಛರಣಾರವಿಂದೇ ।

ಅಕಿಂಚನೋನನ್ಯಗತಿಶ್ಚರಣ್ಯ

ತ್ಯತ್ತಾದಮೂಲಂ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ॥ ೧ ॥

ನಾನು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠನಲ್ಲ, ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಿಯಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಅಡಿದಾವರೆಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಭಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ; ಶರಣ್ಯನೆ, ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಯಾವ ಗತಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ, ನಿನ್ನ ಪಾದಮೂಲವನ್ನು ಮೊರೆಹೊಕ್ಕಿರುತ್ತೇನೆ.

ತವಾಮೃತ-ಸ್ಥಂದಿನಿ ಪಾದಪಂಕಜೇ

ನಿವೇಶಿತಾತ್ಮಾ ಕಥಮನ್ಯದಿಚ್ಛತಿ ।

ಸ್ಥಿತೇರವಿಂದೇ ಮಕರಂದನಿರ್ಭರೇ

ಮಧುವ್ರತೋ ನೇಕ್ಷುರಕಂ ಹಿ ವೀಕ್ಷತೇ ॥ ೨ ॥

ಅಮೃತವನ್ನು ಸೂಸುತ್ತಿರುವ ನಿನ್ನ ಪಾದಪಂಕಜದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟಿರುವನು ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನು ತಾನೆ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೆ? ಮಕರಂದದಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಅರವಿಂದವು ಇರುವಾಗ ದುಂಬಿಯು ಕೊಳವಳಿಗೆ ಹೂವನ್ನು ನೋಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಅಪರಾಧಸಹಸ್ರಭಾಜನಂ

ಪತಿತಂ ಭೀಮಭವಾರ್ಣವೋದರೇ ।

ಅಗತಿಂ ಶರಣಾಗತಂ ಹರೇ

ಕೃಪಯಾ ಕೇವಲಮಾತ್ಮಸಾತ್ಕಾರು ॥ ೩ ॥

ಸಾವಿರಾರು ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯನೂ ಭಯಂಕರವಾದ ಸಂಸಾರ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವನೂ ಗತಿಯಿಲ್ಲದವನೂ ಶರಣಾಗತನೂ ಅದ ನನ್ನನ್ನು ಕೇವಲ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಿನ್ನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು.

ಫಿತಾ ತ್ವಂ ಮಾತಾ ತ್ವಂ ದಯಿತತನಯಸ್ತ್ವಂ ಪ್ರಿಯಸುಹೃ-

ತ್ವಮೇವ ತ್ವಂ ಮಿತ್ರಂ ಗುರುರಸಿ ಗತಿಶ್ಚಾಸಿ ಜಗತಾಮ್ ।

ತ್ವದೀಯಸ್ತ್ವದ್ಭೃತ್ಯಸ್ತವ ಪರಿಜನಸ್ತ್ವದ್ಗತಿರಹಂ

ಪ್ರಪನ್ನಶ್ಚೈವಂ ಸತ್ಯಹಮಪಿ ತತ್ಯವಾಸ್ಮಿ ಹಿ ಭರಃ ॥ ೪ ॥

ನೀನೆ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಪ್ರೀತಿಯ ಪುತ್ರ, ಪ್ರಿಯಸುಹೃತ್ತು, ಮಿತ್ರ, ಗುರು ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಗತಿ; ನಾನು ನಿನ್ನವನು; ನಿನ್ನ ಭೃತ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಿಜನನು; ನಿನ್ನನ್ನೇ ಗತಿಯಾಗುಳ್ಳವನು; ನಾನು ಪ್ರಪನ್ನನಾಗಿದ್ದೇನೆ; ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾನು ಕೂಡ ನಿನಗೆ ಒಂದು ಭಾರವಾಗಿದ್ದೇನೆ.

